

Opinia
do ustawy o Komitecie Stabilności Finansowej
(druk nr 312)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest usankcjonowanie funkcjonowania Komitetu Stabilności Finansowej (zwanego dalej "Komitetem"), działającego od grudnia 2007 r. na mocy Porozumienia o współpracy na rzecz wspierania stabilności krajowego systemu finansowego pomiędzy Ministrem Finansów, Narodowym Bankiem Polskim oraz Komisją Nadzoru Bankowego. Opiniowana ustawa jest jednym z elementów tzw. "pakietu stabilności finansowej", który w założeniu Rządu ma zapobiegać skutkom kryzysu finansowego. Uchwalenie tej ustawy ma wzmocnić efektywność działania Komitetu.

W świetle art. 1 ust. 2 ustawy, celem działania Komitetu będzie zapewnienie efektywnej współpracy w zakresie wspierania i utrzymania stabilności krajowego systemu finansowego poprzez wymianę informacji, opinii i ocen sytuacji w systemie finansowym w kraju i za granicą oraz koordynację działań w tym zakresie. **Krajowym systemem finansowym** w rozumieniu ustawy jest ogół podmiotów podlegających nadzorowi na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze finansowym.

W ustawie sformułowano katalog zadań Komitetu (nie jest to katalog zamknięty). Zobowiązany on został w szczególności do dokonywania ocen sytuacji w krajowym systemie finansowym i na rynkach międzynarodowych, zapewnienia właściwego obiegu informacji pomiędzy członkami Komitetu dotyczących istotnych zdarzeń i tendencji mogących stanowić zagrożenie dla stabilności krajowego systemu finansowego, opracowywania i przyjmowania procedur współdziałania na wypadek wystąpienia zagrożenia dla stabilności tego systemu oraz koordynowania działań członków Komitetu w sytuacji bezpośredniego zagrożenia

stabilności tego systemu. Zadania te realizowane będą zgodnie z przepisami regulującymi zadania i kompetencje Ministra Finansów, Narodowego Banku Polskiego i Komisji Nadzoru Finansowego.

W świetle ustawy, w skład Komitetu będą wchodzić Minister Finansów (jako przewodniczący Komitetu), Prezes Narodowego Banku Polskiego oraz Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego.

Ustawodawca, określając organizację i zasady działania Komitetu, przyjął zasadę, iż stanowiska lub rozstrzygnięcia Komitetu przyjmowane będą jednomyślnie w obecności wszystkich członków Komitetu. Ustawa przewiduje również, że informacje o pracach Komitetu, w tym ustalenia dokonane przez to ciało, będą mogły być podane do publicznej wiadomości (podanie do publicznej wiadomości nie będzie obligatoryjne). Decyzję w tym zakresie będzie podejmował Komitet. W ustawie przesądzono, że informacje opublikowane przez Komitet nie będą stanowiły podstawy roszczeń ani zobowiązań osób trzecich wobec Skarbu Państwa lub Narodowego Banku Polskiego.

Opiniowana ustawa nowelizuje ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych oraz ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Dokonano m.in. zmian w zakresie przepisów dotyczących udostępniania, wymiany i wykorzystania danych, o których mowa w art. 23 ustawy o Narodowym Banku Polskim, oraz informacji uzyskanych przez Komisję Nadzoru Finansowego. Zmiany te, zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy (druk sejmowy nr 1071), są konieczne "z uwagi na zapewnienie właściwego wykonywania zadań przez Komitet". Ponadto, ustawodawca wskazuje w sposób jednoznaczny, że do zadań Narodowego Banku Polskiego należy także działanie na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego oraz obliuguje zarząd banku centralnego do dokonywania analizy stabilności tego systemu. Zmiana w ustawie o finansach publicznych polega na dodaniu przepisu przyznającego Ministrowi Finansów prawo do uzyskania od Narodowego Banku Polskiego danych, o których mowa w art. 23 ustawy o Narodowym Banku Polskim, niezbędnych w procesie zarządzania długiem Skarbu Państwa.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 25. posiedzeniu w dniu 17 października 2008 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym. Sejm nie wprowadził do ustawy zmian, które wpływałyby merytorycznie na kształt przyjętych w niej rozwiązań. W trakcie prac w Sejmie zaproponowano rozszerzenie składu Komitetu o Prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zmiana ta nie uzyskała jednak poparcia większości sejmowej.

III. Uwagi szczegółowe

Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag.

Jakub Zabielski
Starszy legislator